

วิทยานิพนธ์นี้มุ่งศึกษาถึงข้อจำกัดของบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญา พุทธศักราช 2499 (แก้ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช 2540) ที่มีได้บัญญัติลงโทษกรณีการกระทำความผิดฐาน ช่มชู้ในกระทำความชำเราระหว่างสามีภริยาที่แยกกันอยู่ ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญามาตรา 276 การช่มชู้ในกระทำความชำเรามิได้มุ่งคุ้มครองภริยาจากการทำร้ายทางเพศโดยสามีของตน แม้ว่าสามี ได้ใช้กำลังบังคับขึ้นใจภริยาเพื่อการมีเพศสัมพันธ์โดยปราศจากความยินยอมจากภริยา สามีไม่มีความผิดฐานช่มชู้ในกระทำความชำเรา

ผลจากการศึกษาพบว่าบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญามาตรา 276 ไม่มีความเหมาะสม เนื่องจากบทบัญญัติดังกล่าวมีปัญหากรณีสามีช่มชู้ในกระทำความชำเราภริยาในระหว่างที่สามี ภริยาแยกกันอยู่ ทั้งนี้เพราะไม่มีบทบัญญัติที่ชัดเจน ส่วนกฎหมายอาญาในประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศอังกฤษ และประเทศญี่ปุ่น มีการบัญญัติให้สามีต้องรับผิดฐานช่มชู้ในกระทำความชำเราภริยาโดย ชอบด้วยกฎหมายของตนในกรณีที่สามีภริยาแยกกันอยู่ ฉะนั้นจึงเห็นได้ว่ากฎหมายในต่างประเทศ ได้ให้ความสำคัญและปกป้องสิทธิของภริยาจากการถูกสามีบังคับขึ้นใจให้ต้องร่วมประเวณี

ผู้เขียนเห็นว่าภริยาต้องการการคุ้มครองเพื่อมิให้ถูกสามีบังคับให้ร่วมประเวณีด้วย ยิ่งไปกว่านั้นหากเกิดการกระทำความชำเราภริยาจะได้รับความกระทบกระเทือนต่อสภาพจิตใจเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ยังมีโอกาสเป็นโรคทางเพศสัมพันธ์และได้รับบาดเจ็บจากการกระทำความชำเรา ภริยาจะรู้สึกเจ็บปวด ต่ำต้อย หรือเกรงกลัวต่อการบังคับให้มีเพศสัมพันธ์กับสามีของตน

จากการกระทำความผิดฐานช่มชู้ในกระทำความชำเราระหว่างสามีภริยาที่แยกกันอยู่เป็นพฤติกรรมที่ รัฐน่าจะต้องมีมาตรการในการควบคุมการกระทำความชำเรา เพื่อเป็นการปกป้องคุ้มครองภริยาและรักษา ไว้ซึ่งศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 รวมทั้ง เพื่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ผู้เขียนจึงเสนอแนะให้มีการเพิ่มเติมบัญญัติใน ส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานช่มชู้ในกระทำความชำเราระหว่างสามีภริยาที่แยกกันอยู่เข้าไว้ใน ประมวลกฎหมายอาญาดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อให้ประมวลกฎหมายอาญาของประเทศไทยได้มีการปรับปรุงตาม มาตรฐานในระดับสากล

This thesis intends to probe the limitations in the Penal Code B.E. 2499 (Amendment B.E. 2540), which do not have a specific sanction for marital rape of spouses living apart. Law on rape under the Penal Code section 276 are not aimed at protecting wife from sexual assault by her husband. Although, the husband may force his wife and intimidate her into performing sexual intercourse against her consent, the husband cannot be guilty of the rape committed.

The study found that the Penal Code (section 276) still cause problems related to sexual intercourse without consent of the wife occurring during spouses living apart because of ambiguity. Whereas the law in the United States of America, the United Kingdom, and Japan, the husband can be guilty of a rape committed by himself upon his lawful wife in the case of spouses living apart. This thesis also shows that in other countries, there have been enactments regarding the forced sexual intercourse by husband.

The author has the opinion that a wife need protection from forced sexual intercourse by her husband. Furthermore, if offence is committed, a wife may be mentally affected in a severe manner. On the top of that she may have a chance to be infected by venereal diseases or injured due to the said offence. Wife suffers pain, humiliation, or fear from forced sexual relation by her husband.

Since marital rape of spouses living apart is an act which the state should have measure to control in order to protect a wife. This is to guard the human dignity as provided under the Constitution of the Kingdom of Thailand B.E. 2540 and the public order and bono mores of the people. The author therefore suggest that the provisions on marital rape of spouses living apart should be added to the Penal Code. Thence, the Penal Code shall acquire the recognition for having international standard.